

שיר מות המכשפה

מתחת לבית היא הייתה
 וכך הנס קרה
 הידרד! מיחה! מיחה!
 מי היא זאת?
 המכשפה!
 הידרד! מיחה המכשפה!
 קום קום בחור עצל!
 פתח עיינך! הודה לאל!
 הידרד! מיחה המכשפה
 ירדה ירדה לעזאזל
 ירדה לעזאזל
 נשיר ביחד
 הידרד! מיחה! מיחה!
 מי היא זאת?
 המכשפה!
 הידרד! מיחה הכשפה!

שיר מעבר לקשת

אי שם מעבר לקשת
 במרום
 שם יש ארץ קוסמת
 טובה היא כמו חלום
 אי שם מעבר לקשת
 שם מעל
 שם אפשר רק לשמוח
 כל היום פסטיבל
 יום אחד אחרון
 ואחוריד לראות מקום
 של קסם
 וצפורים מראש העץ
 עפים, שמחים, שרים בלי קץ.
 מקום של קסם
 אי שם וכו'
 מקום ראיתי במקום
 מדוע היא נשארת רק חלום.

נלך לראות את הקוסם

בכביש נלך מהר
 לראות את הקוסם מעוץ
 מפני שאין שם כשם הקוסם
 קוסם נפלא מעוץ
 נרוץ, נרוץ בארץ עוץ
 אולי עיצה טובה יעוץ
 נרוץ! נרוץ! נרוץ! נרוץ!
 לקחת הקוסם, הקוסם מעוץ.

כביש הזהב

נלך על כביש הזהב
 נלך על כביש הזהב
 עקבו! עקבו! אל תעזבו
 נלך על כביש הזהב
 נעבור את הקשת בעבים
 כי זה חלום חלום נעים
 נלך, נלך, נלך, נלך
 נלך, על כביש הזהב

Wizards of Oz
 "We're off to see the Wizard!"

אלו דבר דומה לדיים

לני יש בננה פה, עץ קוקוס ישר ורך
 לני שמש וירח, מאירים על חול וים
 בדור עף יש פה לפינג פונג, כל
 המשחקים ההם
 מה עוד נחוצו ז איפה תדייקם
 סרטים והצגות, ספרים מספיק לקרא
 זמנאים חבום אלינו, וששנה טוקיו
 דואר יש מורטב בבלום, מן הריח
 השתגעים

לא תמצא לנפשם, לדבר דומה לדיים
 אין ספרים כמו דיים, ואין נופים
 כמו דיים
 אין אף משקה כמו דיים, ואין שוטה
 כמו דיים
 אין יציר מנחם, או מושך כמו דיים
 אין אף ראש לחלי ואף לב בנני
 שלא יאמר לשרוח, "גודבאי"
 בנוכחות של שנושיות של דיים

אדמדת

אדמדת היא צבה עיני (3)
 אך רק לדאבונני
 עורה הוא בד כמו קליפת אגוז (3)
 אך רק לדאבונני
 אדמדת מעלת גרה (3)
 יבלי סרץ אי אפשר, שאיפולתנו להגשים/ אך היא לא כשרה, ורק לדאבונני

היא מחרתקה

אתבה אמיתית, בלחט בזערת בי
 בלחט בזערת בי, היא מחרתקה
 אחת בלבי, בת יוג בגו ענו היא
 בת יוג בגו ענו היא, שמחרתקה
 אל לבבי קרבה, תכה להחבתק
 תכה להסתלק, בניצוץ בן תלוח
 שוב הנני בך, רק תלום בגו ענו היא
 רק תלום בגו ענו לי, שמחרתקה

מה עוד נחוצו ז הם כבר יודעים
 אין אפילו שום סבה להחפרו בנמר
 שאפים לבחורו שאין עד אין גמר
 אין דבר דומה לדיים, בקצווי עולם
 לא תמצא לנצח שם, לדבר דומה לדיים
 מלאים כולם הפקר, מן הכל מתאששים
 יבלי סרץ אי אפשר, שאיפולתנו להגשים
 בשאו אני רעב, כשקנה את הנזיד
 סופינו באו, בלתי שריד
 יש דברים יפים אך בענין תפארה
 יש נדמה אחת שלא דומה בשום אופן
 זכשום צורה לשום דבר אחרת
 אין דבר דומה לדיים, בקצווי עולם
 לא תמצא לנצח שם, לדבר דומה לדיים
 אין דבר דומה לדיים, בקצווי עולם
 לא תמצא לנצח פהיים, בצורת שיש
 לדיים
 בתחלת אין שום דבר דומה לפריים
 שלדיים

דברים מיוחדים
 It has no nothing like a Dove

וְהָיָה בְּיָמֵינוּ, וְהָיָה הַצְּאִירָקֶלְעָה

נִילֵיץ אֶתְרֵחֶזֶה הַיִּטֵּב אֶשְׁכַּח עַל אִישִׁי (3)

שְׁלִי
אֲנִי תָפֹס וְלֹא אָנוּס

מִמֶּנִּי אֶפְטֹר

מִרְצָה אֲנִי עִם צְאִירָקֶלְעָה שְׁלִי

וּבְמִקְלַחֹת אוֹצְאוּ מֵרֵאשִׁי (3)

מִמֶּנִּי אֶפְטֹר

מִרְצָה אֲנִי עִם צְאִירָקֶלְעָה שְׁלִי

אֲחִיוֹת: אֵל תְּנִסִּי מִחֶדֶשׁ לְהַחֲחִיל אֹחִי

נִילֵיץ כָּל הַזְּכָרָה אֲנִסֵּל וְנִשְׁכַּח אֹחִי

וְסוֹף סוֹף אֲהַיָּה חֲשִׁיחַ

כּוֹלֵן: הַלְלוּנִי

חֲבָרָה פְּנִי נִכְרָךְ לַצְּאִירָקֶלְעָה שְׁלִי

כּוֹלֵן: אֶתְרֵחֶזֶה הַיִּטֵּב אֶשְׁכַּח עַל אִישִׁי (3) וַיְבֹא לַיִל קָסָם

מִמֶּנִּי אֶפְטֹר

וַיְבֹא לַיִל קָסָם, וּבַחֹךְ הָאֶפֶל

נִילֵיץ: אִם אִישׁ אֶחָד לֹא אוֹהֶבֶת, לֹא מִמֶּנִּי

וּבַחֹךְ הָאֶפֶל, פְּחָאם חֲמָצָא לְךָ

מִרְצָה

פְּנִים נִפְלְאוֹת, בְּלִחֵי מוֹכְרוֹת

אֵל חֲשִׁי אֵל חֲבִיבִי, הַזְּבֻמְנוֹת

וְעַל לְבָבְךָ תִּנּוּ חֲרוּחֹת

לוֹ אֵל חֲתָנִי

וַיְבֹא לַיִל קָסָם, וְחֲשַׁמֵּעַ קוֹלָהּ

וּמִבֶּד חֲשִׁי כִיחַד, אֵל חֲתָנִי עֲצוּבָה

וְחֲשַׁמֵּעַ קוֹלָהּ, וַיִּחְבְּרָה לְךָ

אֲחִיוֹת: אֵל תִּן הוֹ

שְׁלִיל וַיּוֹם, חֲשַׁמֵּעַ בְּחִלּוֹם

כּוֹלֵן: אֶתְרֵחֶזֶה הַיִּטֵּב אֶשְׁכַּח עַל אִישִׁי (3)

חֲרָקוֹל שְׁחֹזֵר וְחֹזֵר בְּלֵי תוֹם

מִמֶּנִּי אֶפְטֹר

מִי יִפְרֹשׁ יָמֵי יָתוֹן עֲצָה

לְעוֹלָם תִּתְקוֹר מְבִלֵי לְמִצָּא פִיבָה

אֲחִיוֹת: אֵל תִּן

וַיְבֹא לַיִל קָסָם, וְחֲמָצָא בְּאֶפֶל

זוֹ הַצְּאִירָקֶלְעָה שְׁלִי/סְגִי יִסְדֵּתְךָ, וְיִכְשַׁחְלַחֲשׁ לְךָ

אִז חוֹשׁ זְמַתְךָ, חֲרוּץ לְעֵדָה

עֲשֵׂה לֵב לַצְּאִירָקֶלְעָה שְׁלִי

אִם לֹא תִצְטַנֵּךְ לְחִלּוֹם בְּלִעְדָה

הָיָה קָטְנָה, וְגַם חֲסָה, נֶאֱחָף כְּדָבֵשׁ הָיָה

שְׁמוֹר עֲלֶיךָ בַּל תִּפְסִיד אוֹתָהּ (2)

מְחֻזָּקָה

צְאִירָקֶלְעָה כְּדָבֵשׁ הָיָה מְחֻזָּקָה

בְּלִחְבוֹת עֵינֶיךָ, בְּשׁוֹשְׁנִים לְפִתְיָהּ

וּכְזָבָב עִם זֹתֵר רַב, לְעֵרֹחֶיךָ

"יינטה, או, יינטה!"

הודיל (טרה)

יינטה, או יינטה,
מצאי לי בן-זוג,
חבי טידוך,
חבי זיווג,
יינטה, או יינטה,
הגיע הזמן
מצאי לי, סוף סוף, חתן!

חוה:

יינטה, או יינטה,
מחי כבה אלך
אל החופה
עם האברך?
עלם חיוור ורועד בפינה.

הודיל:

פשוט, מעורר קנאה!
לאבא

חוה:

פרק עם רט"י,
ואמא

חוה והודיל:

רק בכסף תרצה.
אני, לי

כלל לא איכפת אם

בור הוא או קבצן -

אם הוא - חתן

צייטל (מדברת):

מאימתי התחלת להתעניין כל כך בחתן, חוה?

ואח הודיל (נוקטת בלטונה) שמזמן

שמח עין על מנדל, בנו של הרב.

הודיל:

ומדוע לא? יש לנו רק רב אחד, ולרב יש רק בן אחד.

מדוע לא ארצה את הטוב ביותר?

צייטל:

מפני שאת ממטפחה ענייה. ומטום כך, כל מי שיינטה חביא -

חקה. כן? כן.

חוה:

(מחקה את ינטה)

הודיל או הודיל

טידוך פלאי פלאים

גבוה, צעיר -

*Frida
"Matchmaker"*

אך גם עם טבר
זה גבר!
כן? כן!

יינסה, או יינסה,
יש לי עוד זמן.
אל תזדרזי
עם החתן.

טוב שגילית לי,
ולא במאוחר,
שלא כל זכר-מובחר.

הו, יינסה,
אנא, הצילי!

גט את פעם

היית צעירה

אנא

אנא

מצאי לי - אחד

שהוא לא נורא.

יינסה, או יינסה,

רק לא זקן!

רק לא זקן!

כן, החבדל לא גדול, כמובן

אך -

אם החבדל

הוא רק זעיר,

ולחחן

כבר לא צעיר -

מתינן להבדל הזה!!!

האזיני אם כן

אל-הטרתי

אם הוא זקן.

כן, אין דבר נחכה ואולי

נחמד וצעיר

הודיל:

חווה והודיל:

חווה, הודיל וצייטל:

לך יזדמן
רק אז כדאי -
כדאי אז להתחתן.

מונה שליטיח:

(חוץ. ליד ביתו של טוביה. נכנס טוביה, מוטך את עגלתו.
הוא נעצר, מתייטב על מוטב הקרון, עייף ורצוף)
ובכן, ריבוננו של עולם, היית מוכרח לדאוג לכך, טסוטי
המטכן יאבד את פרסתו דווקא בערב שבח? זה לא יפה, די
לי שבירמח אחי בחמט בנות, טחיינה, ובחיי מחסור.
אבל מה אתה רוצה מסוטי המטכן? אתה יודע, לא פעם
מנצנצת בי המחטבה טלפעמים, כטמעמס לך סס, אתה אומר
פתאם בלבך: רגע רגע, בראה איזו רעה אני יכול לגרום
היום לידידי טוביה?

וביה:

ולדה (נכנסת לבמה): טוף טוף הנה הוא!
וביה (כלפי מרוט): אחקטר אחך אחר כך. (לגולדה) בואי בשלוס, עטרח בעלה.
איפה הטוט?

ולדה:

הטוט? הוזמן אל הנפח, לסעודת טבת.
אולי תזדרז קצת, טלמה המלך מאנטיבקה. הטמט לא תחכה
לך עוד זמן רב. ויט לי משהו חטוב לספר לך (נכנסת לבית)
כמו טכחוב בספר הקדוט: "ויפחת ה" את פי האטה. וחבלע
את קורח ואת כל עדתו". (על טף הדלת) ואני רוצה לומר
לך עוד דבר: בראח בעולם הרבה, הרבה אנטיט ענייט,
ברוך הטט. כן, אני יודע. זו לא בוטה להיות עני. אבל,
אחרי הכל, זה גט לא כבוד כל כך גדול! אז מה כבר היה
נורא כל כך, אילו היה לי איזה טכום כטף קטן?... כמו...
כמו לרוטטילד, דרך מטל.

וביה:

ולדה:

וביה:

קליף: לך לעזאזל!
 ארנסט: קליפורד, אני יודע שאתה זקוק לכסף, קוד למה שלא תלך? זה בגלל היהודי
 שהוא במסיבה?

אמסי: ועכשיו שוב פ. טלי בולט.

Cabaret

השיר "קברט"

גש תהיכות תפהפילת
 ופסנתרניית כבר מנגנת
 האם אני לא נהדרת
 פולנה יודעים מחינוך עד זמן
 פי חתיים קצרים
 טל העולם הוא קברה
 אני הן מקום כמו הקברה
 פנטסטי פקברה!

למה לשבת לבד בדירה?
 הוא ושמע מוסיקה
 פי העולם הוא קברה, הוא לקברה
 וחר על חנה מטאטא וחמירה
 זמן לעלות עתים
 כי העולם הוא...
 הוא תשפך, לא תצטער
 כאן תפכו כל צרותיכם
 שבו על יד טולחנותיכם
 אל תחזאש מי זה לא כל כך רע
 ואל תפסיק לנגן
 כי העולם הוא...

חמינה ט"ו

קליף: בוקר טוב הר שולץ
 שולץ: תטלח לי אבל פאתי להפחד ממך
 קליף: לאן אתה הולך?
 שולץ: אני שברתי קדר בתלך האני... אני חושבת שזה יהיה יותר
 קל לה כך. גם עתה עוזב? אם פרוליין בתלסט?
 קליף: אנחנו נוסעים הביתם לאמריקה.
 שולץ: אמריקה, לפעמים אני חושב גם לנסוע לשם.
 קליף: אז למה אתה לא נוסע? איך שהדבריהם נראים פאז, פדאי לך
 שולץ: אבל זה צעירי... אני מבטיח לך!
 קליף: אני מקווה שאתה צודק
 שולץ: אני יודע שאני אודק. אני מבין את הגרמנים. בסופו של דבר - מה אני -
 גרמני
 זה - פרוליין טלי! פאתי לומר שלוש ולהפחד, כל טוב!

וגם את הסתכלות בו עכשו, כשרקדתם - גט את אהבת אוחו!
 (קפטן נכנס עם גרטל, לואיזה וקורט)
 עוד רקוד אחד, גרטל, ולשון. העלמה מריה, הערב לא מאכלי עם
 הילדים. את מוזמנת לאכול אחנו.
 הו, לא, אי אפשר!
 הו, כן! הכל סודר כבר. הצירכי למחר להחלבש. (היא עולה) הו, מריה
 לבשי בבקשה את השמלה שלבשת באותו ערב כשרנו. היא יפה מאוד,
 לבנה ורכה.
 (מריה מביטה בו ורצה למעלה).
 להכריז על ארוחת הערב, קפטן?
 (נכנסת עם האורחים) הו, לא, עדיין לא. הילדים רוצים לאמר ליל
 מנוחה. ג'ורג', אני רוצה שהם יאמרו ליל מנוחה כמו בליל אמש.
 לא, אלזה, לא כאן.
 בבקשה, ג'ורג', כפי ששעו זאת בשבילי - זה היה מחוק כל כך.
 לא, לא, לא לפני זרים!
 בבקשה ג'ורג' עבורי.
 (נכנס בחלבושת ערב) ערב טוב!
 מקס, הגעת בדיוק בזמן. ילדים בבקשה. (הילדים מסתדרים לשיר)
 מן מחוק כה עזוב
 על השעון בערוזדור
 את הזמן הוא מזכיר לנו
 ובזדר הילדים
 ספורו מוזרח
 נחפזת היא לאמר: קו קו
 בעצב הם אמרים זאת,
 אך הם גט מצוים זאת
 לאמר "להח" לנו -
 להח" להח" שלוט ליל מנוחה
 אראה אתכם בפעם הבאה
 להח" שום, להתראות, אדיו
 אדיו, אדיו, לכם מדם, מסייה
 שלוט, להח" לגברחלאדון
 קחי אטעט כוסיות שממן ראאון.
 לקפטן) לא?
 קפטן: לא!
 כולם: להח" להח" שלוט ליל מנוחה,
 פרידריך: אנטוט אחכם באנחה קשה - שלום!
 בריגיטה: אטקע בחלומי, עלי פרוש.
 לואיזה: וגט אני הולכת בדרכי.
 גרטל: השמש כבר הלכה וגט אני -
 כולם: שלום, להח" להתראות שלום
 שלום, שלום, שלום, שלום, שלום.
 אורחים: שלום.
 מקס: אלזה זה יוצא מן וכלל!
 אלזה: העלמה מריה למדה אותם זאת.
 מקס: בכל אוסטריה חששתי דבר כזה לעסטיבל ולא מצאחתי.
 אלזה: רגע אחד מקס!
 מקס: מקהלת ילדיט במשפחה אחת.
 אלזה: מקס! ג'ורג' אפילו לא רצה טישירו לפני האורחים הלילה. היה
 עלי לשכנע אוחו.
 מקס: אם כך, יש לך השטעה. עליך לדבר אוחו.
 מקס: מקס!
 אלזה: מקס!
 מקס: זה שערב לאנחה כזה לא יאמר

So long, farewell!

Fiddler
"To Life"

- 21 -

(" לחיים ")

נשחה, נשחה, לחיים!

טוביה (שר):

לחיים, לחיים, הידד!

טוביה ולייזר:

נשחה לחיים, ולא נייעף

טוביה:

כי כבר תקענו כף

לייזר:

כוס לחיים!

טוביה ולייזר:

נשחה, נשחה לחיים!

לחיים, לחיים, - הידד!

חייכי-נא, צייטל, כי עוד מעט

טוביה:

לי מקודשח אח

לייזר:

כוס לחיים! הידד!

שניהם:

כי האל ציווה לשמוח,

טוביה:

ומצווה לשכוח

אח עמל היום.

כל היום מונחת חרב!

לייזר:

אך בבוא הערב

בא הזמן ללגום.

נשחה! נשחה! לחיים!

שניהם:

לצייטל בחי!

טוביה:

כלחי!

לייזר:

לכבוד אביה של הכלה!

נו, טוב. לבעלה!

טוביה:

כוס לחיים! הידד!

לייזר: (מדבר)

רב מרדכי

מרדכי:

כן, לייזר וולף.

לייזר:

יי"ש לכולם!

הנדל:

מה השמחה?

לייזר:

אני מתחתן, אם ירצה השם.

בני העיירה:

עם מי? עם מי?

לייזר:

בתו הבכירה של טוביה, עם צייטל

בני העיירה:

מזל טוב... נפלא... בשעה טובה...

(שרים)

בהנינה

בהנינה, בהנינה
אח כח קטנטנה
בואי חולי נא
שירי ברננה

בהנינה מרחק איננה חשובה

אח גדולה אם בלבך יש אהבה
קטנה קטנה אח מאובע, מאובע מאצבו
אך אל נא אל לך העצבה
נו נו נו
אי אי אי
בה בה בה בהנינה...
קטנה אח מאגודלי, אגודלי אגודלי
אבל שמחי וצחלי
ואגודלי, אגודלי, אגודלי
בהנינה בהנינה...

קופנהגן

נפלאה אח קופנהגן
אח חלבהיה בערים
ובליל שמחה
פוח של ניין ברכה
לחייך פה אריט
חוי נפלאה אח קופנהגן
אח טלחה חייט
שבחי בשלום
באחי שוב הלום
שר לך קופנהגן מה נפלא לי בך
בך חייט נטייט.
ושמנה בקטקירק ואחר כך בקטגט
לקראת אנפל בחוך המפרץ
ושן ראיחך לי מחכה
במרחיק חביבה נערץ.

נפלאה אח קופנהגן.....

באשר אנו

באשר אנו
ועינינו זמיר
קדמתי כי הנתיבתי
אורח יתקדמו

כי באשר אנו

ובאשר אנו
עד אשר אהיה עם הנוצרי
לפי יחיה שבח.
קולח קדח וך ונטיט
על אהבה ספר
וחיוביה נמלאים
אין נפלאים יחור.
כי באשר אנו...

והדמעות בך נפודת
ככל עלי פרחים
וכל דמעה חיה חיה
לרגש נחייט

כי באשר אנו...

חולץ הוד

(מקולה)
שחייט ושחייט - חרבע
ארבע וארבע - שמונה
שמונה ושמונה חו שש-חשרו
שש-חשרו ושל חשרה - שלשים ושחייט.
(יחיד)
חולץ מודר, חולץ מודר,
על הפרחים ליום נודר
אח ודאי בתפלה בך פל הזמן מונם.
חולץ מודר, חולץ מודר,
על הפרחים ליום נודר,

*Hava Christian Andersen
"Copenhagen"*